

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 12

Utgitt 22 mars.

1921

Skrivelse fra Justisdepartementet

14 mars.

av 14 mars,

hvorved under henvisning til § 11 i de av departementet med rundskrivelse av 13 januar d. å. utsendte regler av s. d. meddeles, at Tønsberg og omegns forsorgsforening er beredt til å utøve det i reglene omhandlede arbeide med lovovertridere.

Foreningen omfatter Tønsberg by og herredene Tjøme, Nøtterøy, Sem og Stokke av Søndre Jarlsberg sorenskriveri.

Lov

18 mars.

Nr. 1.

om utvidelse av ladestedet Namsos's grenser.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 mars 1921 sålydende:

§ 1. Fra 1 juli 1921 skal ladestedet Namsos's grenser være følgende:

I øst går grensen fra Smiøberget i rett linje i nordvestlig retning til et punkt, som er beliggende i en avstand av ca. 426 m. fra Smiøberget og ca. 794 m. fra fastpunkt VI. Ut i Namsen fortsetter grensen i samme retning som den omhandlede linje. Fra det ovennevnte punkt går grensen i rett linje til fastpunkt VI og videre i rett linje og i nordvestlig retning til et punkt på øverste Møssmørklumpen, hvorfra grensen fortsetter i rett linje og i mere vestlig retning til et punkt på Torskarfjeldet ca. 125 m. øst for stien over Gullvikbrekka og videre i rett linje og i sydvestlig retning til et punkt på Høgshaugen, hvor bygrensen treffer grensen for Jensens legats eiendom. Herfra går bygrensen i mere sydlig retning og i rett linje til det sydligste merke i skoggrensen mellem Jensens

18 mars. legats del av Bråholmen og Anders Havigs del av samme like
 Nr. 1. nordenfor Gullvikveien. Herfra går grensen, idet den bøier
 enn mere syd, i rett linje til et punkt beliggende ca. 320 m.
 vest for Lavikbekkens utløp i sjøen. Videre går grensen i rett
 linje og i sydlig retning til et punkt beliggende ca. 340 m.
 vest for Beretvika, hvorefter grensen bøier av i østlig retning
 og går i rett linje, til den treffer sjøen i Smedvika.

§ 2. Den grenselinje, som er beskrevet i § 1, blir på stats-
 kassens bekostning å oppgå og utvise ved grensestener ved en
 åstedsforretning, som holdes av personer, som Kongen opnev-
 ner dertil, til sådan tid, at den senest innen utgangen av juni-
 måned 1921 kan være stadfestet av Kongen.

§ 3. De deler av Vemundvik herred, som ifølge § 1 hen-
 legges til ladestedet Namsos, skal fra den 1 juli 1921 utgå av
 landets matrikkel og i enhver henseende høre under ladestedet.
 Dog skal dette ikke ha nogen virkning på den odel, som den
 30 juni 1921 måtte hvile på jord, som ifølge denne lov over-
 føres fra landet til ladestedet.

§ 4. De personer, som den 1 juli 1921 er bosatt på de
 strekninger, som ifølge § 1 henlegges til ladestedet Namsos,
 skal med hensyn til erhvervelse og utøvelse av stemmerett i
 medhold av byformannskapsloven anses, som om de hadde
 vært bosatt i ladestedet i den tid, de har bodd i disse strek-
 ninger.

§ 5. De personer, som den 1 januar 1921 har bopel innen
 de strekninger, som ifølge § 1 henlegges til ladestedet Nams-
 os, anses fra den 1 juli 1921 med hensyn til skatteplikt som
 hørende under ladestedet og blir å iligne kommuneskatter i
 likhet med dets andre innbyggere.

Utligningen av kommuneskatt til den utvidede bykom-
 mune for budgettåret 1 juli 1921—30 juni 1922 (statsskatt for
 budgettåret 1920—1921) skal foregå ved ligningsmyndighetene
 i Namsos og efter de regler, som gjelder for Namsos i medhold
 av skattelovgivningen for byene. Vedkommende departement
 fastsetter for denne ligning de endringer, som måtte finnes
 nødvendige, i skattelovgivningens tidsfrister for utførelsen av
 ligningen.

§ 6. De i Vemundvik herred hjemstavnsberettigede per-
 soner, som den 1 juli 1921 bor eller — om de da er flyttet fra
 herredet — har hatt sin siste bolig i herredet, innen de strek-
 ninger av dette, som henlegges til ladestedet, skal ha sin fattig-
 hjemstavn i ladestedet, hvis de flyttet til disse strekninger før
 den 1 juli 1920.

Ved siden av denne forskrift skal dog de lovbud, som
 tillegger hustruen mannens, mannen hustruens og barnene
 foreldrenes hjemstavn, anvendes, hvis mannen, hustruen eller

foreldrene er i live, når de omhandlede strekninger overføres til Namsos. 18 mars.
Nr. 1.

§ 7. De personer, som på den tid, da de i § 1 omhandlede strekninger overføres til ladestedet Namsos, driver kjøpmannshandel på disse strekninger i medhold av gjeldende lovgivning, skal fremdeles ha rett til å fortsette den av dem drevne næring med de samme rettigheter og plikter som byens andre kjøpmenn.

De personer, som i medhold av den gjeldende lovgivning fra den 1 juli 1920 har drevet håndverk på de nevnte strekninger, skal ha rett til å fortsette den av dem drevne næring.

De næringsdrivende, som omhandles i denne paragraf, må melde sig for magistraten i Namsos innen den 1 juli 1921 for å kunne nyte de rettigheter, som herved tillegges dem.

§ 8. Bygninger på de strekninger, som ved denne lov innlemmes i Namsos, nyter ikke godt av den nedsettelse i brandkontingenten, som i medhold av lovgivningen om Norges Brandkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen det eldre byområde. Hvorvidt og i hvilken utstrekning nogen sådan nedsettelse i tilfelle skal tilstås nogen del av bebyggelsen på de innlemmede strekninger, bestemmes efter de regler, som inneholdes i lovgivningen om Norges Brandkasse.

§ 9. Ved skjønn avgitt av tre personer, som bor utenfor de to interesserte kommuner, og hvorav fylkesmannen i Nord-Trøndelag opnevner to og Justisdepartementet en, avgjøres, hvor stor erstatning Namsos kommune skal yde Vemundvik kommune for det tap, som Vemundvik kommune måtte antas å lide ved, at strekninger av denne kommune overføres til ladestedet.

Justisdepartementet gir de nærmere regler for avholdelsen av skjønnet. Utgiftene ved skjønnet, hvis avgjørelse er endelig, fastsettes av Justisdepartementet og fordeles av dette på de to interesserte kommuner.

§ 10. I de strekninger av Vemundvik herred, som omhandles i § 1, skal, inntil Kongen bestemmer anderledes, være tillatt å opføre sådanne trebygninger, som omhandles i lov om forbud mot opførelse av trebygninger i landets byer m. v. av 19 mai 1904 § 3, annet ledd.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 18 mars 1921.

Haakon.
(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

18 mars.

Nr. 2.

Lov

om ekspropriasjon av grunn til opførelse av et rådhus i Kristiania samt til gjennomførelse av en reguleringsplan for rådhusets omgivelser.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 mars 1921 sålydende:

§ 1. Til anlegg av nytt rådhus i Kristiania og til gjennomførelse av en tilfredsstillende regulering i det rådhuset omgivende strøk i overensstemmelse med en av kommunestyret vedtatt og av Kongen approbert plan er grunneierne i det strøk, som begrenses av Sjøgaten, Rosenkrantzgaten, Kjeld Stubs gate, Tordenskiolds gate, Stortingsgaten, Ruseløkveien og Engens gate samt den del av kvartalet mellom Engens gate, Ruseløkveien, Cort Adellers gate og Munkedamsveien, som ligger nordenfor nr. 40 til Ruseløkveien og nr. 31 B til Munkedamsveien — pliktig til mot erstatning efter overenskomst eller takst å avstå:

a) den til planens gjennomførelse bebyggede og ubebyggede grunn, samt enn videre

b) all annen bebygget og ubebygget grunn i nevnte strøk, som kommunestyret finner det hensiktsmessig eller ønskelig å erhverve for derved å sikre en planmessig og vakker bebyggelse av strøket.

§ 2. Nedrivning av beboelseshus, som erhverves av kommunen i det i § 1 omhandlede strøk, må ikke påbegynnes uten samtykke av Kongen.

§ 3. Til å avgjøre de i § 1 omhandlede skjønn og takster anordnes en kommisjon bestående av 7 medlemmer og 7 varamenn. Minst 1 av kommisjonens medlemmer og 1 av varamennene skal være i besiddelse av de for dommere foreskrevne egenskaper. Kommisjonen med varamenn åpnevnes av Kongen.

Skjønnskommisjonens godtgjørelse fastsettes av Kongen og utres av Kristiania bykasse. Alle tvistemål angående hvad der er gjenstand for ekspropriasjon eller for erstatning eller lignende, avgjøres under forretningen av kommisjonen. Disse avgjørelser kan påankes til Høiesterett, hvor saken foretas ved varslets utløp uten hensyn til Høiesteretts sessjoner. Ankefristen er 4 uker. De av kommisjonen avgitte skjønn og takster er derimot upåankelige. Enhver forliksmegling bortfaller. Forøvrig kommer de i lov av 10 mai 1860 om tvungen avståelse av grunn, dens § 1, inneholdte regler også til anvendelse på disse forretninger.

Takstene kan avholdes som alternative forsøktakster med

repartisjonsskjønn også forinnen planene har vært forelagt 18 mars. kommunestyret, men blir ikke bindende for grunneierne, med- Nr. 2.
mindre kommunestyrets beslutning om erhvervelsen er fattet innen 6 måneder etter takstenes endelige avhjemling.

Takst og skjønn må være påbegynt senest innen utgangen av 1923 og etter inkamnasjon fremmes med tilbørlig hurtighet.

§ 4. Bestemmelsene i Kristiania bygningslov av 26 mai 1899 kommer til anvendelse på de med hjemmel av nærværende lov utførte reguleringer og ekspropriasjoner og pålagte refusjonsydelse, dog således at »20 m.« i nevnte lovs § 11 forandres til »25 m.«.

§ 5. Dokumentene vedrørende overdragelse til og fra kommunen av eiendommer i det i § 1 nevnte strøk er inntil utgangen av 1924 fritatt for stempelavgift og tinglysningsgebyr.

Enn videre fritas kommunen inntil utgangen av 1924 for erleggelse av sportler for panteattester vedrørende eiendommer i dette strøk.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 18 mars 1921.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

Lov

18 mars.
Nr. 3.

om forlenget gyldighet av midlertidig lov av 21 mars 1919 om
erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 18 mars 1921 sålydende:

Midlertidig lov av 21 mars 1919 om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene vedblir å gjelde inntil 21 mars 1923.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 18 mars 1921.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

18 mars.

Kongelig resolusjon

av 18 mars.

1. I medhold av landsformannskapslovens § 39 meddeles approbasjon på Modum herredsstyres beslutning av 18 desember 1920 om opprettelse av kommunalt folkeregister.

2. I medhold av § 1 i lov nr. 2 av 24 juni 1915 om folke-registre stadfestes nedenstående av herredsstyret i samme møte vedtatte vedtækt for folkeregistret:

§ 1. I henhold til lov av 24 juni 1915 skal der opprettes kommunalt folkeregister for Modum herred fra 1 desember 1920.

§ 2. For å bringe dette istand skal der den 1 desember 1920 holdes telling over alle personer, som er fast eller midlertidig bosatt i herredet. — Senere holdes lignende tellinger efter nærmere bestemmelse av formannskapet.

§ 3. Ved disse tellinger skal enhver, som er fast eller midlertidig bosatt i herredet, være pliktig til — både for sig og sin husstand (familjemedlemmer, tjenere, losjerende og lign.) — å gi folkeregistret opplysning om fullt navn, stilling eller erhverv, bopel, fødselsår, fødselsdag, fødested, statsborgerforhold, ekteskapelig stilling og for innflyttede personers vedkommende tillike tiden for deres innflytning til herredet.

Disse opplysninger meddeles på tellingslister (personlister), som tilstilles de opplysningspliktige før tellingen.

§ 4. Ved tellingen skal enhver huseier samt enhver innehaver av hotell, pensjonat, losjibus, kasserne, barakke o. l. gi folkeregistret oppgave over de personer, som bor i huset, hotellet o. s. v.

Huseierne skal tillike gi oppgave over leilighetenes (lokaler) antall og størrelse.

Disse opplysninger blir å meddele ved utfyllning av særskilte tellingslister (huslister).

§ 5. Person- og huslistene tilstilles huseierne. Disse er forpliktet til å fordele personlistene til de opplysningspliktige og atter sende dem sammen i utfylt stand, når den på listene anførte frist er forløpet.

§ 6. Enhver, som tar fast eller midlertidig bopel i herredet, eller som flytter fra en bolig til en annen innen herredet, eller som flytter fra herredet for å ta fast eller midlertidig bopel annensteds, skal melde dette til folkeregistret, både for sitt eget og sin husstands vedkommende. Han skal opgi de flyttendes fulle navn, fødselsdag, fødselsår og livsstilling.

Hvis de opplysninger, som forøvrig nevnes i § 3, ikke tidligere er meddelt folkeregistret, kan også disse kreves oppgitt.

§ 7. Huseiere, innehavere av hotell, pensjonat, losjibus, 18 mars. barakke o. l. skal melde til folkeregistret, hvem der flytter til eller fra deres hus eller leilighet på nogen av disse måter § 6 nevner.

§ 8. Melding etter § 6 eller 7 skal være avgitt til folkeregistret innen 14 dager etter flytningen.

Meldingen skal skje enten skriftlig eller ved fremmøte (personlig eller ved fullmektig) i folkeregistret.

§ 9. Når nogen flytter til herredet, skal attest etter fatigloven av 19 mai 1900 § 19 forevises for folkeregistret. Dette har også å utstede flytningsattester.

Melding til politiet etter foranstående lovbestemmelser bortfaller.

Særskilt fortegnelse over de innflyttede behøves ikke å føres.

§ 10. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter straffelovens § 339.

Kongelig resolusjon

18 mars.

av 18 mars.

I henhold til § 1 i lov av 14 juli 1916 om midlertidig forlengelse av den i artikkel 4 i Pariserkonvensjonen av 20 mars 1883, senest revidert i Washington 2 juni 1911, fastsatte prioritetsfrist for patentkrav utferdiges følgende bestemmelser:

Den i henhold til artikkel 4 i Pariserkonvensjonen av 20 mars 1883, senest revidert i Washington 2 juni 1911, fastsatte frist av 12 måneder for opnåelse av den i nevnte artikkel omhandlede fortrinnsrett, som tilkommer borger eller undersått av nogen unionsstat for inngivelse av krav på patent, forlenges, forsåvidt fristen ikke var utløpet den 29 juli 1914, ytterligere til og med 30 juni 1921.

Kongelig resolusjon

18 mars.

av 18 mars.

I henhold til lov av 18 juni 1915 om midlertidig forlengelse av den i lovene om patenter av 16 juni 1885 og 2 juli 1910, henholdsvis § 6 og § 14, omhandlede tilleggsfrist for betaling av årsavgift for patenter utferdiges følgende bestemmelser:

Den i § 6, tredje ledd, i lov om patenter av 16 juni 1885

18 mars. og i § 14, annet ledd, i lov om patenter av 2 juli 1910 omhandlede tilleggsfrist av 3 måneder for betaling av årsavgift for patenter forlenges for de patenter, for hvilke årsavgiften forfaller i tiden fra og med 1 juli 1920 til og med 31 desember 1920, til 9 måneder og for de patenter, for hvilke årsavgiften forfaller i tiden fra og med 1 januar 1921 til og med 29 juni 1921, til 30 september 1921.

18 mars.

Kongelig resolusjon

av 18 mars.

I medhold av §§ 15, 17, 21 og 32 i lov om metrisk mål og vekt av 22 mai 1875 meddeles approbasjon på følgende forandringer i og tillegg til §§ 25, 26, 27, 39, 40, 49, 50 og 56 i det ved kongelig resolusjon av 27 november 1914 stadfestede justerreglement:

§ 25 får følgende tillegg:

Det må enn videre være sådan innrettet, at begge parter, kjøper og selger, ved dets anvendelse med letthet kan avlese resultatet av målingen eller veiningen.

§ 26, punkt g og følgende skal herefter lyde som følger:

g. Metergraf. Redskap til måling av tøier og bånd, som trekkes mellom to ruller, hvis bevegelse registreres på et telleverk. Dette apparat omjusteres årlig.

h. Hummermål. I henhold til ... (o. s. v. — som det tidligere punkt g).

i. Hestemål. I medhold av ... (o. s. v. — som det tidligere punkt h).

k. Fremdeles skal der ... (o. s. v. — som det tidligere punkt i) efter nærmere bestemmelse av Justerdirektøren være adgang til å få justert særegne måleredskaper til utelukkende bruk ved trelasthandelen.

§ 27, punkt b, skal herefter lyde som følger:

Vedvognen. I medhold av meterlovens § 15 skal det være tillatt å justere:

- 1) kassevognen til bruk ved opmåling og forhandling av skåren og huggen ved,
- 2) vognen til måling av uskåren, 60 cm. lang ved, efter nærmere bestemmelse av Justerdirektøren med hensyn til vognenes konstruksjon etc.

§ 39 gis følgende tillegg: Metergraf: 2 millimeter for hver meter.

I § 40 skal avsnittet om vedvognen herefter lyde således:

Toleransen for vognenes lineære dimensjoner skal være: 18 mm.

$$+ \\ \div 3,0 \text{ cm.}$$

— dog således, at for kassevogner til bruk ved opmåling og forhandling av skåren og huggen ved må kubikinnholdet ikke avvike mer enn

$$+ \\ \div 60 \text{ dm.}^3 \text{ for } 1/1 \text{ meterfavn}$$

$$\text{eller } + \\ \div 30 \text{ dm.}^3 \text{ for } 1/2 \text{ meterfavn}$$

fra de riktige kubikinnhold.

§ 45 skal herefter lyde som følger:

Vekter.

Disse må ha bibeholdt de i §§ 36 og 37 bestemte egenskaper. Toleransen for deres følsomhet og riktighet skal være sådan, at de angir den veiede gjenstands rette vekt med en nøiaktighet og viser et tydelig utslag for en tilleggsvekt — således som nedenfor angitt:

a) ved presisjonsvekter, bestemt for en maksimal belastning av:

10 kg. eller mere: $1/10\,000$ av maksimalbelastningen.

5 kg. til og med 9 kg.: $1/5000$ av do.

200 g. til og med 4 kg.: $1/4000$ av do.

20 g. til og med 100 g.: $1/2000$ av do.

under 20 g.: $1/1000$ av do.

b) for almindelige likearmedede handelsvekter, derunder innbefattet tafelvekter, multiplikasjonsvekter med armforhold 1:10 eller 1:100, bismere og almindelige bismerebrovekter med fast lodd, bismere med løst lodd, kranvekter, bismere med skruelodd, hjelpeskala eller dreieskive, høibanebrovekter (slaktehusvekter), pakkepressevekter: ved full belastning $1/500$ av maksimallasten.

For samtlige ovenfor nevnte vektor skal toleransen, når vekten bærer $1/10$ av maksimallasten, være $1/5$ av den for full belastning angitte, for mellemliggende belastninger i lineært forhold til de to angitte toleranser.

Med hensyn til de til høibanebrovektene (slaktehusvektene) hørende løpekatter og ophengningskroker skal som regel gjelde følgende bestemmelser:

løpekattenes vekt skal utgjøre ca. 24,5 kg. $+ \\ \div 50 \text{ g.}$

ophengningskrokens vekt skal utgjøre ca. 1,5 kg. eller ca.

1,75 kg. $+ \\ \div 10 \text{ g.}$

18 mars. A n m. For bismere og bismerbrovekter, arrangert som melkevekter, er toleransen den samme som for almindelige bismere med faste lodd.

c) for automatiske bismerbrovekter (kfr. § 36 D. b.) skal toleransen være 2 % av forskjellen mellem minimumsvekten og maksimumsvekten.

d) for automatiske registrervekter (for en gros forretninger): Den egentlige vektbalanse undersøkes og bedømmes efter de samme almindelige regler som andre likearmede vekter, efterat den er bragt ut av forbindelse med den øvrige mekanisme. Dog er det tilstrekkelig, at dens følsomhet og riktighet undersøkes ved maksimalbelastning og ved halvdelen derav. Toleransen skal være:

ved full belastning: 1/1000 av maksimal last, når denne utgjør til og med 5 kg., 1/2000 av maksimal last, når denne overskrider 5 kg., ved halv belastning: 60 % av den for full belastning angitte.

Den samlede vektverdi av 10 enkelte fylninger må ikke

avvike fra den registrerte vektangivelse mer enn $\frac{+}{\div} 2$ gram for hvert kilogram av samme.

Derhos må ikke den funnne verdi av nogen enkelt fylning avvike fra middelverdien av samtlige 10 fylninger mer enn

50 gram ved en fylningsvekt lik 5 kilogram.

60 do. do. lik 10 kilogram.

80 do. do. lik 20 og 25 kilogram.

100 do. do. lik 50 kilogram.

120 do. do. lik 75 kilogram.

140 do. do. lik 100 kilogram

og for hver 50 kg. større fylningsvekt et tillegg av 70 gr.

e) for automatiske vekter for detaljhandel (kfr. § 36 F. b.):

for sådanne vekter — forsåvidt maksimumsbelastningen er 500 gram — og forsåvidt vekten er bestemt alene for hel kaffe, må den samlede verdi av 10 enkelte fylnin-

ger ikke avvike fra det rette mer enn $\frac{+}{\div} 4$ gram for hvert kilogram av fylningsvekten.

Hver enkelt av de 10 fylninger må ikke avvike fra det rette mer enn

4 gram, når fylningsvekten er 500 gram

3 gram, når fylningsvekten er 250 gram.

f) for pooleyske vekter: 1/300 av maksimumsbelastningen.

g) for fjervekter og brevvekter: 1/100 av maksimumsbelastningen.

- h) for feltvekter: $\frac{1}{300}$ av maksimumsbelastningen. 18 mars.
 i) for ammunisjonsvekter: 10 milligram.
 k) for pendelvekter med prisutregningsskala: $\frac{1}{500}$ av maksimumsbelastningen.
 l) for jernbaneweikter: $\frac{1}{100}$ av maksimumsbelastningen.

§ 49 gis følgende tillegg:

Metergraf: til 10 meter kr. 5,00, til 30 m. kr. 10,00.

I § 50 skal avsnittet om vedvogner herefter lyde som følger:

Kassevogner til bruk ved opmåling av og forhandling av skåren og huggen ved: For enkelte vogner kr. 2,00, for kombinerte vogner kr. 4,00. Vogner til måling av favneved (uskåren 60 cm. lang ved) kr. 2,00.

I § 56 foretas følgende forandringer og tillegg:

Tredje avsnitt skal herefter lyde som følger:

For multiplikasjonsvekter, bestemt for en maksimumsbelastning av:

ikke over 100 kilogram		kr. 3,00
—»— 200	»	» 4,00
—»— 500	»	» 5,00
—»— 1000	»	» 6,00
—»— 2 tonn		» 7,50
—»— 3	»	» 10,00
—»— 4	»	» 12,50

og derefter videre kr. 2,50 for hver tonn større maksimumsbelastning.

Sjette avsnitt skal herefter lyde som følger:

For bismetervvekter (almindelige) og pooley-ske vekter: Det dobbelte gebyr av det for multiplikasjonsvekter fastsatte.

I tiende avsnitt (automatiske registrervekter for en gros-forretninger) tilføies:

For automatiske registrervekter med hjelpevekt er gebyret summen av gebyrene for de to vekter hver for sig.

Paragrafens næstsiste punkt (om pendelvekter med prisutregningsskala) skal herefter lyde som følger:

Pendelvekter med prisutregningsskala:

Type I og III:

for 5 kg.		kr. 3,50
» 10 »		» 4,00
» 15 »		» 4,50
» 20 »		» 5,00

18 mars.

Type II og III, enkelt:

for 1 kg.	kr. 2,50
» 2 »	» 3,00
» 5 »	» 3,50

Type II, kombinert:

for 1,5 og 3 kg.	kr. 3,50
» 2 og 4 kg.	» 4,00
» 4 og 8 kg.	» 4,50

For justering av taralodd beregnes et tillegg av kr. 0,50 til ovennevnte gebyr.

Pendel-hengevekker for inntil 100 kg. kr. 6,00.

18 mars.

Kongelig resolusjon

av 18 mars.

I medhold av § 4, 3. ledd, i lov om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger av 12 mars 1920 bestemmes, at fjellstyret for statens almenning i Opdal herred, Buskerud fylke, skal bestå av 6 medlemmer, og at den myndighet, som efter denne lov er tillagt herredsstyret, skal utøves av et fellesstyre, bestående av Opdal, Nore og Rollag herredsstyrers medlemmer i et like antall.

18 mars.

Kongelig resolusjon

av 18 mars.

I henhold til lov av 31 desember 1920 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Sarpsborg bystyres beslutning av 1 februar 1921 om forhøielse til det dobbelte av de avgifter, som i henhold til lovens §§ 16, 28, 29 og 47 hittil har vært opkrevet i Sarpsborg.

18 mars.

Kongelig resolusjon

av 18 mars.

I henhold til havnelovens § 55 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Stavanger bystyres beslutning av 28 januar 1921 angående nye takster og regler for varer, som oplegges på Stavanger bys brygger.

Kongelig resolusjon

18 mars.

av 18 mars.

I henhold til lov av 31 desember 1920 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Stavanger bystyres beslutning av 28 januar 1921 om forhøielse til det dobbelte av de avgifter, som i henhold til havnelovens §§ 16, 28, 29 og 47 hittil har vært opkrevet i Stavanger.

Kongelig resolusjon

18 mars.

av 18 mars.

I. I medhold av § 7 i lov nr. 1 av 18 august 1914 om salg og utførsel av fødevarer m. v. bestemmes, at det i samme lovs § 4 inneholdte utførselsforbud midlertidig settes ut av kraft, forsåvidt angår fødevarer, kull, koks, ved, torv, mineralske oljer og forstoffer.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks. Samtidig opheves etternevnte kongelige resolusjoner, forsåvidt de fremdeles er gjeldende:

- 1) Kongelig resolusjon av 21 november 1914 om utferdigelse av forbud mot utførsel av te.
- 2) Kongelig resolusjon av 20 februar 1915 om utferdigelse av forbud mot utførsel av margarin og råprodukter for margarinfabrikasjon.
- 3) Kongelig resolusjon av 10 september 1915 om utferdigelse av forbud mot utførsel av ved m. v.
- 4) Kongelig resolusjon av 23 februar 1916 om utferdigelse av forbud mot utførsel av kaffe.
- 5) Kongelig resolusjon av 24 mars 1916 om utferdigelse av forbud mot utførsel av krydderier.
- 6) Kongelig resolusjon av 4 juli 1916 om utferdigelse av forbud mot utførsel av varer i emballage av alle slags jernblikk m. v.
- 7) Kongelig resolusjon av 8 september 1916 om utferdigelse av forbud mot utførsel av vilt.
- 8) Kongelig resolusjon av 6 oktober 1916 om utferdigelse av forbud mot utførsel av kondensert melk.
- 9) Kongelig resolusjon av 29 desember 1916 om utferdigelse av forbud mot utførsel av fjærfe.

Videre opheves alle andre resolusjoner, som fastsetter forbud mot utførsel av de i post I nevnte varer, forsåvidt de fremdeles må ansees gjeldende.

18 mars. Kongelig resolusjon av 12 mars 1920, inneholdende be-
myndigelse for Provianteringsdepartementet til å treffe be-
stemmelser om utlevering av kull til skibsbruk, blir fremdeles i
kraft.

18 mars.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

av 18 mars,

hvorved i henhold til § 4 i lov nr. 1 av 18 august 1914 om salg og
utførsel av fødevarer m. v. bestemmes:

I. Det skal inntil videre fremdeles være forbudt å ut-
føre fra riket nedennevnte varer og gjenstander uten
etter innhentet tillatelse fra vedkommende departement:

Ull.

Shoddy.

Bomull.

Kluter: gamle (filler).

Ullgarn.

Bomullsgarn.

Silke- og halvsilkevarer.

Ulnø varer.

Bomullsvare.

Lin-, hamp- og jutevarer (dog ikke tomsekker).

Filt og presseduk.

Hår av dyr.

Huder.

Kalveskinn.

Saueskinn.

Gjeteskin.

Rensdyrskinn.

Elghuder.

Lær.

Ben.

Skomakerarbeide.

Hugget, rund last.

Høvlet og skåret last.

Tremasse.

Cellulose.

Bøtkearbeide.

Papir og papp.

Arbeider av papir og papp.

Svovlkis.

Kobberholdig kisavbrand.

Norgessalpeter.

18 mars.

Cyanamid og superfosfat.
 Patroner og forladninger.
 Krutt og andre sprengstoffer.
 Dynamitt.
 Geværer og deler derav, vaaben.
 Fenghetter, alle slags.
 Trykte skrifter m. v. fra Rusland.
 Russiske pengesedler.
 Guld og sølv, forarbeidet og uforarbeidet, myntet og umyntet.

II. Alle andre varer og gjenstander kan utføres av riket uten tillatelse. Dette gjelder dog ikke skib, (se midlertidig lov av 21 juli 1916 med tilleggslov av 13 juli 1917 om forbud mot salg av skib til utlandet).

Utførselstillatelser for skib utferdiges av Handelsdepartementet.

III. Foranstående bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig settes det ved Industriforsyningsdepartementets skrivelse av 7 mai 1918 utferdigede forbud mot utførsel av alle slags varer og gjenstander ut av kraft.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

22 mars.

av 22 mars,

hvorved i medhold av lov av 22 mars 1918 nr. 5 § 2, jfr. kongelige resolusjoner av 17 august og 29 oktober 1920, meddeles, at det fra idag er forbudt å innføre eller søke innført til landet timoteifrø, medmindre importtillatelse på forhånd er erhvervet hos Provianteringsdepartementet, Kontoret for Import 2, Schwensens gate 6.

Sådan importtillatelse kan dog kun undtagelsesvis påregnes. Ansøknin g om importtillatelse skjer på autoriserte skje-maer, som utleveres i Schwensensgt. 6 og på tollkamrene i byene.

Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder.

Importører, der ønsker å innføre timoteifrø, som er kontrahert i utlandet før 22 mars 1921, må ha innsendt ansøknin g til Provianteringsdepartementet, Avdeling for Import og Eksport, Schwensensgt. 6, bilagt med behørig legitimasjon for kontraktsforholdet innen 22 april førstkom mende. Se-nere innkomne andragender i henhold til gamle kontrakter vil ikke kunne påregnes behandlet.

Tilføielse.

I lov av 22 februar 1921 (nr. 1) inneholdende forandringer i skattelov for landet av 18 august 1911 (inntatt i Lovtid. 1ste avd. nr. 8) skal i § 106, første ledd, efter ordet: »skattepliktige« i 1ste linje s. 81 tilføies følgende: »efterat der er innhentet erklæring fra ligningsnevnden, og for enkelt skattepliktige«, — efterat der er gitt o.s.v.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.